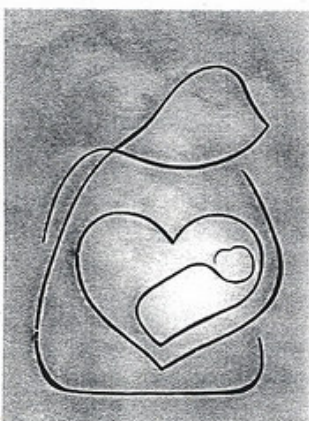

Egyházi Látogató

XII. Évfolyam 7.szám A Washingtoni Magyar Református Egyház Havilapja
2006. március 26.

"Az öröm Istennek legszebb ajándéka, egy drága, atyai ráadás az enélkül is teljes világban; az öröm a legfelségesebb misszió, az életnek legszebb liturgiája." (Ravasz László)

Örvendjetek...1. oldal

Fejes István: Egyedüli Reményem...3. oldal

Ravasz László: Öröm...4. oldal

Hírdetések...4. oldal

Örvendjetek!

"Örüljetek az Úrban mindenkor, ismét mondom örüljetek!" (Filippi 4:4)

A húsvét előtti harmadik vasárnap az öröm vasárnapja. Örvendj, mert a Völegény, Jézus Krisztus itt van közöttünk, mert benne emberré lett az Isten, hogy megváltson minket. Örvendezz és vígadozz, mert ő él, és te is élni fogsz. Örvendezz, mert Jézus minőségileg új életet kínál, melyet ígéjével, megtörtetett testével és kiontatott vérével örök életre táplál. Az öröm az életünkben nem lehet luxuscikk, melyhez csak ritkán és nagy áldozatok árán juthatunk hozzá. Isten egyszer s mindenkorra gondoskodott a mi mindennapi örömünkről. Ez az öröm

húsvéti öröm, mert Krisztus feltámadott. Örvendezz akkor is, ha a körülmények nem erre indítanak, akkor is ha hiányoznak az öröm külső feltételei. Életed alapjárata minden körülmények között az öröm legyen! Jézus él és mi is élünk! Ez a mi örömünk forrása. Aki szereti Istent, még a legnagyobb bánat és fájdalom idején is tud örvendezni! Énekeld hát:

*Jézus Üdvösségem!
Te vagy földön-égen
Örök örömem!
Kik szeretjük Istent,
Zengjünk neki itt lent,
S otthon: odafenn!
Lelkem esd, hogy te vezesd!
S haza hívó szavam várom,
Jézus, Vigasságom!*

Az öröm vasárnapján fordítsuk figyelmünket Isten szolgájára, Pálra, aki például lehet az Isten szerint való örvendezésben. Pálnál sincsenek meg az öröm külső feltételei. Róma egyik börtönében vár a tárgyalására, melyen a halálos ítéletet is kimondhatják felette. Fogságát egyesek arra használják ki, hogy ellene forduljanak és eltapossák. "Némelyek irigységből..., némelyek versengésből prédikálják a Krisztust, nem tiszta lélekkel...". Egyesek így akarnak elégtételt venni, az Ő tekintélyén csorbát ejteni. Az evangélium hirdetése számukra csak ürügy, hogy szebb színben tűndökölhessenek. Zavarta őket Pál hatalma és tekintélye. Most pedig örömmel veszik, hogy Pál teljesen tehetetlen, sőt talán halálra is ítélik. Erre mondja Pál, hogy "fogságom nyomorúságát így megnövelék". Más fordításban ez így hangzik: "hogyan bilincseimen még egyet szorítsanak". Nem elég a fogsággal járó testi fájdalom, a lelkét is össze akarják törni. Pál mindezt királyi méltósággal viseli, sőt magasztalja Istent, hiszen ha nem is tiszta, önzetlen indíték húzódik meg ellenfelei igehirdetése mögött, mégiscsak az evangéliumot hirdetik. A hirdetett ige a hirdető személyétől függetlenül él és hat. "Mert mit mondjak" – kérdezi az apostol teljes lelki nyugalommal. Az a fontos, hogy "akár színből, akár szívből a Krisztus prédikáltatik". Ha valakire érvényes, akkor különösen az ő ellenfeleire érvényes az, amit Pál a korinthusbelieknek ír, s amivel ellenfelei egyáltalán nem törődnek: "...míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek".

Pálnak nem a saját személye és sikere a fontos. Függetlenül a terhes körülményektől, tele van a szíve

örömmel, egyfelől azért, mert az evangélium fogsága idején is hirdettetik, másfelől mert az élete Krisztus kezében van. Örömet nem befolyásolja az ellenfelei szolgálata mögött meghúzódó indíték. Nincs ellenére, hogy mialatt mások hirdetik az evangéliumot az ő munkássága és jó hírneve háttérbe szorul. Ki viselné el ezt közlünk szó nélkül? Pál szerint nincs semmi baj, csak a Krisztus prédikáltassék. A gyülekezeteket csak azoktól óvja, akik meghamisítják az evangéliumot. Pál még a fogságát is lehetőségnek tekinti Isten országának építésére.

"Hogy vagy?" – szoktuk kérdezni. "Köszönöm, nagyon jól vagyok, annyi öröm ért az utóbbi időben". Mennyire szokatlan válasz lenne ez attól, aki éppen a börtönbüntetését tölti. Pál ezt üzeni a börtönből a filippibelieknek: "...örülök, sőt, örülni is fogok". Ezt is megtanulhatnánk az apostoltól: örülni a bajban is, hiszen az Úr közel! Pedig oka lehetne a panaszra: ártatlanul szenved a börtönben s várja az ítéletet. S mindezt a Krisztus ügyéért. De az apostol örömet mindez nem befolyásolja. Örömének mélyek a gyökerei. Ugyanis örömének a fundamentuma is és a tartalma is maga az Úr. Sajnos a mi örömünknek csak hajszálgyökerei vannak, s ha éget a nap, nyomban kiszáradnak. Pál örvend, mert az evangélium hirdettetik.

Fogságát eszköznek tekinti az evangélium hirdetésében. A Pálra mért ütések is hasznossá válnak, hiszen azok által nyer újabb és újabb területeket az evangélium. "Mert tudom, hogy ez nekem idvességemre lesz" – mondja Pál. Nehéz utadra te is így tekintés és verj gyökeret az Isten szeretetében. Pál számára a börtönben töltött idő mintha az üdvösség ideje lenne, mintha a börtön falai között máris Isten országában élne.

Az üdvösség szó itt természetesen nem az örök megváltást, hanem azt a konkrét segítséget jelenti, melyben mások imádsága, és a Szentlélek által részesült, közvetlenül törvényszéki tárgyalása előtt. Ő kitart Ura mellett és nem fog megtántorodni, de azért jó lenne, ha a filippibeliek könyörögnének érte. Ő nem hős és magányos harcos. Pál kéri a gyülekezetet az érette való könyörgésre, de ő is kész a gyülekezetért és azok tagjaiért imádkozni. Ezt a testvéri közösséget sem a börtönfalak, sem a béklyók nem tudják szétverni. Így még az a kilátás sem rémíti meg, hogy kimondhadják felette a halálos ítéletet. Ő tudja, hogy Krisztus az ő halálát is örömmüzenetének hirdetésére használhatja.

“Mert nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség” – mondja Pál apostol. A halálban nem vesztesek, hanem nyertesek vagyunk, de csak akkor, ha Krisztushoz tartozunk. Mert Jézus él, ezért a halál csupán ajtó az örök életre! Örömünk forrása az örök élet reménysége, amelyről Rienecker, a neves teológus ezt mondja: “Az igazi még csak ezután jön.”

A “Ne add fel Wanja” című kisregény egy fiatal, istenfélő katonáról szól, aki az egykori Vörös Hadseregben szolgált. A hitét ott sem tagadta meg, sőt minden nap megvallotta azt, ha arra sor kerülhetett. Ezért sokat kellett szenvednie. Nem sokáig bírta, hamar belehalt a kínzásokba, azonban bizonyágtétele és mártíromsága azt eredményezte, hogy az egész század Krisztushoz tért. Ezért büntetésből a századot szétszórták az akkori Szovjetunió területén. De éppen ezáltal kezdtek lobogni ismét a hit drága tűzfészkei, egyszerre majdnem száz helyen, szerte a hatalmas országban. Wanja halála olaj volt az evangélium

tüzére, alkalom a Krisztus hirdetésére. A keresztyének vére ma is mag. Ezt értjük az alatt: “Mert nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség”.

Tedd az életedet annak kezébe, aki így szól: “Aki hisz én bennem, ha meghal is él”. Azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, olvassuk a Rómabeliekhez írt levélben. Pál ebből merít erőt. Meríts te is belőle erőt, nyugalmat és reményteljes bizalmat! Ámen!

Fejes István: Egyedüli Reményem...

Egyedüli reményem,
Ó Isten, csak te vagy,
Jövel és nézz meg engem,
Magamra ó ne hagyj!
Ne légy tőlem oly távol,
Könyörülj hű szolgádon,
Úr Isten, el ne hagyj!

Ha a nehéz időkben
Elcsügged a szívem,
Végasztalást igédben,
Uram, te adj nekem!
Ha kétség közt hányódom
És mentségre nincs módomb,
Te tarts meg, Istenem!

A földön, ha elvesztem
Szerelmem tárgyait,
Maradjon meg mellettem
Szerelmed és a hit;
Csak azt el ne veszítsem,
Mi benned, ó Úr Isten,
Remélni megtanít!

Földi jó és szerencse
Mulandó, mint magunk,
De a hit drága kincse
Örök és fő javunk;
Hitünk áll rendületlen,
Hogy Isten véd szüntelen:
Élünk, vagy meghalunk.

Uram, a nyomorultat,
A gyöngét el ne hagyd,
Az árvát, elhagyottat
Gyámolítsd te magad!
A szegényt, ki remélve
Csak read néz az égre:
Úr Isten, el ne hagyd!

Ravasz László: Öröm

A keresztyénség az öröm vallása, az evangélium örömhír, Isten örömszerző Isten, mert Atya. Éppen azért lett a keresztyénség, azért ragyogott fel a betlehemi csillag, mert Isten nem nézhette a földön az örömtelenséget, mert úgy érezte, hogy dicsőségét örvendő, befelé mosolygó emberek arcán tudja legteljesebben feltündököltetni. Innen van, hogy a keresztyénség örömeikkel kezdődik a betlehemi éjszakán; innen van, hogy a Golgota nagy csendessége isteni szünjel

a kitörni készülő húsvéti ujjongás bevezetésére; innen van, hogy Jézus sohasem mondotta: sírjátok, aggódjatok, gyötrődjétek, hanem unos-untalan egyet ismételtetett: ne féljétek, bizzatok, örüljétek!

És bocsánatot adni: ez a legnagyobb öröm; Isten izelítőül juttatta ezt nekünk, hogy érezzünk meg valamit az Ő boldogságából...

Minden, ami él, és nő, örül; csak a pusztulás és a halál szomorú. Ez azt jelenti, hogy az öröm Isten ajándéka, amit ráadásul adott az életre. Élvezet mi szerzünk magunknak, az örömet Isten adja az élettel együtt.

Hírdetések – Közlemények

Húsvéti ünnepi istentiszteletünket *2006. április 16-án* tartjuk a Wesley Theological Seminary kápolnájában (4500 Massachusetts Ave. NW., Washington D.C. 20016). Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Szeretett Gyülekezet! Imádságban hordozzuk konfirmációra készülő ifjainkat, hiszen hisszük, hogy Istennek terve van életükkel, ezért hallatszik feléjük a konfirmáció hívása. Imádkozzunk azért, hogy Isten Lelke vezesse őket, mint tűzoszlop, az Isten országa felé; Jézus Krisztus, mint jó pásztor vigyázza minden léptüket az élet ösvényén, s az Ige hű vize boldogság forrása legyen életükben.

Az Úr legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora! Ámen!

Lelkipásztorok elérhetősége:

Dr. Bertalan Imre

Phone: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@erols.com

Nagy Gábor

Phone: (202) 885-8704

E-mail: drhenagyv@freemail.hu